

formål. Men den måde, pengene kommer i fonden på, er jeg bestemt negativ over for.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor nogle bestemte mennesker skal straffes, fordi de ikke helt har styr på tingene eller ikke helt får afholdt alle de dage, de skal, osv., når det er penge, der virkeligt er deres. Hvorfor kan de ikke indsættes på en konto? Vi kan nemt holde styr på, hvem der ejer de penge, og at de så på et eller andet tidspunkt bliver udbetalt til dem, der har dem til gode. Jeg fatter det ikke. Det er dér, jeg synes, der virkelig er mangler.

Men altså vi er da generelt positive over for venligheden og fleksibiliteten. Så håber jeg, at vi kan få ændret lidt på det med overførselsretten.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var lige til det, som hr. Ole M. Nielsen oplyste om, at Kristeligt Folkeparti ikke havde forståelse for, at man ikke kunne have egen råderet over pengene. Skal det forstås på den måde, at hr. Ole M. Nielsen er lidt enig i det, som Dansk Folkeparti fremførte, nemlig at det var bedre, at lønmodtageren havde en særskilt konto, hvor pengene blev sat ind på, og så på den måde selv havde råderet over det hele, nemlig også de renter, der kom løbende ind?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja.

Thorild B. Fransgaard (FRI):

Forslaget her om en ny lov, en ny ferielov, ja, der er ikke meget nyt i den. Der er overhovedet ikke rokket ved de grundlæggende principper. Der er meget lidt nytænkning. Der holdes fast ved det forældede system om, at pengene skal indbetales til en bestemt fond, i stedet for at hver lønmodtager selvfølgelig havde sin egen konto, hvor pengene blev indbetalt. Det er lønmodtagerne, der har tjent pengene.

Men selvfølgelig, hvis det blev vedtaget, ja, så blev der ingen indbetalinger til Arbejdsmarkedets Feriefond; så ville alle pengene jo blive hævet, for så får lønmodtageren dispositionsret over de midler, han har tjent. Men det er der ingen ændringer ved.

Der er heller ingen ændringer dér, hvor det ville være en god ting, hvis vi ændrede det, nemlig således at de, der var kortvarigt ansat – der er mange, der er ansat f.eks. 1 måned eller

2 måneder på en virksomhed – når de forlod virksomheden, så fik de udbetalt deres feriepenge. Det ville forenkle det meget både for lønmodtageren, når han skal lave sit regnskab, og det vil også forenkle det meget for virksomhederne. Men de principper er der ikke ændret ved.

Men lidt har jo også ret. Det foreslås, at der, når der indgås en kollektiv aftale om det, bliver mulighed for at overføre ferien til næste ferieår, altså al ferie ud over 4 uger. Det er dog et lille skridt i den rigtige retning.

Dog var det bedre, hvis man tog skridtet fuldt ud og gjorde det sådan, at det var noget, man kunne aftale imellem arbejdsgiver og arbejdstager, og jeg er sikker på, at man nemt kunne finde ud af det sammen. Det skulle selvfølgelig være sådan, at både arbejdstageren og arbejdsgiveren havde vetoret. Man skulle kunne tale om det og finde ud af det, for der er lige så mange lønmodtagere, der ønsker at samle ferien op måske et år frem, som der er arbejdsgivere, der ønsker det. Men vi kan måske tale om under udvalgsarbejdet, om vi kan få det med. Det ville være noget, der ville være til glæde både for arbejdstagere og arbejdsgivere, for det foregår jo meget mere fleksibelt ude på virksomhederne, end vi tror herinde. Det var rart, om vi havde lovgivningen i orden, for der indgås helt sikkert allerede nu sådanne aftaler.

Med hensyn til at lønmodtagerne nu får mulighed for at medtage deres feriepenge, hvis de fratræder et arbejde på grund af sygdom eller andre ting, vil jeg sige, at det er også et skridt i den rigtige retning, for hvorfor skal en person – som det er i dag – der ophører med at være på arbejdsmarkedet, vente måske et halvt år på at få sine feriepenge? Det er også noget, som vi absolut kan støtte.

Men kommer vi længere hen i lovforslaget, så kommer tidslernerne. Arbejdsgiverne skal igen have udgifter. Nu drejer det sig om det, der hedder sygdomsrisikoen. Hvem har den? Ja, som det er nu, er det sådan, at sygdomsrisikoen overgår til lønmodtageren, når arbejdstid ophører, inden man holder ferie. Det bliver nu ændret til, at sygdomsrisikoen, altså hvem der har ansvaret for den, skal arbejdsgiveren nu have helt indtil den dag, hvor vedkommende holder ferie. Altså når det er en normal arbejdsdag, ja, så er det arbejdsgiveren, der har ansvaret. Det er dog helt unaturligt.

Der stilles jo mange spørgsmål i forbindelse med det. Det ene er det økonomiske. Det er